

HELP, we hebben een **dierentuin!**

HET LIJKT HIER WEL EEN CIRCUS

Door Marlies Slegers
Met illustraties van Iris Boter

kluitman

HELP, we hebben een dierentuin!

Een krokodil als hoofdprijs

Het is hier (g)een hotel

Een olifant als wekker

Raak nooit je pinguïn kwijt

Het lijkt hier wel een circus

WELKOM in dit boek!

Ha! Hoe gaat het met je? Ben je nou ALWEER een stukje groter geworden, of heb je gewoon sneakers aan met flinke zolen?! Dat moet haast wel, want niemand groeit zo snel!

Ik ben eigenlijk wel benieuwd hoeveel je inmiddels weet over de dierentuin van Sem, opa, Merel (mam) en Hugo (pap). Dus ik ga je wat meerkeuzevragen stellen. Is dit de eerste keer dat je een boek leest over de leukste dierentuin ter wereld? Nou, dat wordt gokken dus!

Laten we beginnen.

1. Wat voor dier won Sem in het eerste deel van deze serie?
 - A. een kameel
 - B. een krokodil
 - C. een kameleon

Nur 282 / W062501

Bisac JUV002260 / JUV019000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXV Tekst: Marlies Slegers

© MMXXV Illustraties: Iris Boter

Omslagontwerp: Oranje Vormgevers

Opmaak binnenwerk: Bureau NU

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl
marliesslegers.nl
irisboter.nl

2. Opa vond op zolder een schilderij dat hij voor héél veel geld verkocht, waardoor hij de dierentuin (die op dat moment nog helemaal niet leuk was) kon kopen. Wie had dat schilderij gemaakt?
- A. Schildersbedrijf Het Kwastje
 - B. Sem
 - C. Picasso
3. In het bejaardenhuis waar Nelson woonde, wonen meer lieve en grappige ouderen. Pieterneel bijvoorbeeld. Zij denkt dat ze een dier is. Wat voor dier?
- A. een orang-oetan
 - B. een woestijnrat
 - C. een vogel
4. Naar welk land gingen opa, Sita en Sem in het derde deel?
- A. naar Bobbejaanland
 - B. naar India
 - C. naar Frankrijk
5. In het tweede deel heeft Sem het over een bedreigde diersoort, waar hij een werkstuk over maakt. Over welke diertjes had hij het?
- A. koraal
 - B. slurfspitsmuisjes
 - C. koalabeertjes

6. Hoe heet de olifantenopvang in *Een olifant als wekker*?
- A. De slurfhut
 - B. Ayapura
 - C. 大象
7. In deel 4 is er een bruiloft. Wie trouwden er?
- A. Truus en Gerda
 - B. Yin en Nelson
 - C. Opa en Agaath Hopjes
8. Naar welke stad gaan Sem, mam en opa in *Raak nooit je pinguïn kwijt*?
- A. Valencia
 - B. Utrecht
 - C. New York
9. Hoe heet het restaurant van Merel, dat in de dierentuin staat?
- A. Niet te vreten
 - B. Vlees noch Vis
 - C. Kroketje van Edje
10. De wereldberoemde schrijver van deze serie heeft zelf ooit een heel raar huisdier gehad. Wat was dat?
- A. een krokodil
 - B. een chimpansee
 - C. een emoe

11. Sem krijgt in deel 4 een dier in de tuin erbij, een zeer eenzaam en bejaard varken. Hoe heet dit varken?
- A. Spekkie
 - B. Speklap
 - C. Porky

Hoeveel heb je er goed?

- 9-11: TOPPER! Jij bent een ECHTE FAN en KENNER van de serie.
- 6-8: Je hebt vast al een of twee delen gelezen. Wat goed! Snel de overige delen lezen, dan scoor je de volgende keer nog hoger!
- 4-7: Er is ruimte voor verbetering, maar ik ben blij dat je in ieder geval wat goede antwoorden hebt gegeven.
- 1-3: Misschien heb je één deel al gelezen. Of had je gewoon geluk met gokken.
- 0: WELKOM BIJ DEZE SERIE! Dit is duidelijk je eerste kennismaking met Sem en zijn familie en de dierentuin – TENZIJ je een kokosnoot op je hoofd hebt gekregen en daardoor je geheugen kwijt bent.

Antwoorden: 1 B, 2 C, 3 C, 4 B, 5 A, 6 B, 7 B, 8 A, 9 B, 10 A, 11 C

Wie is wie?

Sem de Koning: nou, Sem is dus de hoofdpersoon van deze serie. Sem is elf jaar oud en zit in groep 8B bij juf Loes. Hij speelt voetbal bij FC Zwalkenberg, onder coach Petra. Hij is verder een gewone jongen, alhoewel, wat aan de kleine kant (maar voor zover Sem heeft kunnen achterhalen, komen er geen dwergen voor in de stamboom). Hij krijgt er binnenkort een zusje bij. En hij heeft een hond: Loulou. O, en een behoorlijk bejaard zwijn: Porky. Porky en Loulou zijn dikke maatjes. Letterlijk en figuurlijk.

Pap – Hugo de Koning: de vader van Sem werkte altijd op kantoor en was niet heel gelukkig met zijn baan. Nu is hij commercieel directeur van de dierentuin en lijkt hij eerder op Indiana Jones, in zijn safari-outfit. Hij hangt nog net niet slingerend aan takken.

Mam – Merel de Koning: Sems moeder had vroeger een vlog en een eigen YouTube-kanaal voor haar kookshow. Sinds ze de diertuin hebben, heeft ze daar haar eigen restaurant: Vlees noch Vis, waar ze – je raadt het al – vegetarisch kookt. Het is niet zo dat ze niet af en toe een verantwoord stukje vis of zo eet, maar ze is van mening dat je in een diertuin natuurlijk geen vlees eet. Ze is hoogzwanger en het ziet ernaar uit dat ze ieder moment kan bevallen.

Opa – Simon de Koning: opa is weduwnaar en was vroeger piloot. Met het geld van de verkoop van een oude Picasso die hij nog op zolder had staan, kocht hij de verwaarloosde diertuin, waar ze nu met z'n allen wonen. Hij woont bij Sem in huis. En de diertuin is inmiddels al een stuk opgeknapt! Sterker nog, het is echt een fantastische plek aan het worden! Want dat is wat opa wil: dat het de beste plek wordt voor dieren, waar ze alle ruimte en zorg krijgen die ze nodig hebben.

Jay: Sems beste vriend, die in dezelfde klas en hetzelfde voetbalteam zit. Jay is altijd in voor een grapje en een nieuw avontuur.

Agaath Hopjes: de inspecteur van de Commissie voor het Welzijn van Dierentuindieren. Ze ziet er

eerder uit als een strenge, modieuze hoofdredacteur van een groot Frans modeblad, zoals *Vogue* of zo.

Nelson Pretorius: Nelson woonde in Huize De Morgenster, waar de oma van Sem ook woonde toen ze nog leefde. In Huize de Morgenster wonen bejaarden die niet langer alleen kunnen of willen wonen. Nelson komt uit Zuid-Afrika (dat ga je wel merken aan hoe hij spreekt) en heeft zijn intrek genomen in een huisje op het terrein. Hij is nu de opzichter. Hij en opa zijn beste vrienden. En Nelson is net getrouwd met...

Yin Ling Chung: de Chinese Yin Ling had vroeger met haar man een Chinees restaurant. Tegenwoordig kookt ze samen met mam in Vlees noch Vis. Zij en Nelson zijn in het vorige deel getrouwd en het lijken wel verliefde pubers. Wat natuurlijk ontzettend leuk is, dat je op oudere leeftijd ook nog gewoon verliefd kunt worden.

Truus Dingelen en Gerda Kattenberg: twee hartsvriendinnen die niet zonder en niet met elkaar kunnen. Ze maken de hele dag ruzie, maar o wee als er iets met een van hen is. Dan is de ander ook de hele dag van de leg. Ze werken een paar uur per week in de diertuin en verkopen dan kaartjes, of staan in de winkel, tot groot vermaak van de bezoekers. Ze

zijn bijna even populair als de dieren. Sinds ze in de dierentuin werken, zijn ze helemaal opgefleurd.

Groep 8B: Sven, Maartje, Amin, Hidde, Julia, Odin, Imke, Loet, Jay, Flip, Soraya (dat is niet de hele klas hoor, er zijn meer kinderen, maar deze namen zal je wel vaker horen). Sem vindt Soraya trouwens het leukste meisje van de hele wereld, maar zij heeft met Flip en nu zijn Soraya en hij gewoon de beste vrienden.

De medewerkers van de dierentuin

Sita: zij komt uit India en is dol op dieren (logisch, anders werk je niet in een dierentuin). Ze kan heel goed voor de grote dieren zoals olifanten zorgen. Sita woont samen met haar vriendin Rachel. Sita's familie woont in India, zoals oom Ravi, bij wie ze in deel 3 op bezoek ging in het olifantenopvangcentrum.

Walter: komt oorspronkelijk uit Australië en weet erg veel over het leven onder water. Hij is eigenlijk zeebioloog. Dat komt mooi uit, want er is een groot zeedierengedeelte in de dierentuin!

George: hij verzorgt de reptielen, vogels en primaten. George houdt niet van poespas. Hij voelt zich meer thuis tussen dieren dan tussen mensen.

Ilse: de dierenarts. Zij zorgt voor de dieren wanneer er iets met ze is. In de dierentuin is een kliniek waar ze de dieren kan opereren of onderzoeken.

Louise Des Champ: de Franse kokkin van Pescador, het restaurant waar Elmo de pinguïn terechtkwam (nee, niet als stukje gebraden pinguïn, geen zorgen! Als je hier niets van begrijpt, dan lees je het beste eerst deel 4). Zij vervangt mam in het restaurant, nu die met zwangerschapsverlof is.

Er werken natuurlijk nog veel meer mensen in de dierentuin, maar zij zijn de belangrijkste. De meeste dierentuinen hebben wel zo'n tweehonderd medewerkers, dus je snapt: dat wordt een beetje veel, qua verhaal en zo. En heb je enig idee hoe lastig het zou zijn om tweehonderd namen te bedenken?

‘Oef. Als de baby nog veel zwaarder wordt, ontstaat er een zinkgat onder me, vrees ik. Daar verdwijn ik dan in.’ Mam zuchtte en zette haar handen op haar rug. Sem, die aan de eettafel met zijn huiswerk bezig was, keek haar aan. De buik waar zijn zusje nog veilig in zat, was de laatste tijd enorm gegroeid en leek wel een skippybal. Mam was gestopt met werken in het restaurant. Ze ging er hooguit zo nu en dan kijken of alles goed ging, maar Yin had alles prima onder controle daar. Sinds zij en Nelson getrouwd waren en Yin samen met Nelson in de dierentuin woonde, was ze hele dagen in het restaurant te vinden. Ze had zelfs allerlei Chinese gerechten aan de kaart toegevoegd, zoals 敵人永海*. Louise had er juist allerlei Franse gerechten aan toegevoegd, zoals

* Ook wel bekend als: foeyonghai

ratatouille. Sinds er in de krant een lovende recensie over Vlees noch Vis had gestaan, was er zelfs een wachtlijst van mensen die er wilden eten zonder dat ze eerst de dierentuin bezochten. Daarom was het restaurant op sommige dagen ook open buiten de bezoektijden van de dierentuin. Er werd gefluisterd dat de wereldberoemde operazangeres Maria El Grito er was gesignaleerd, samen met een belangrijke Spaanse regisseur.

Met een kreun liet mam zich op een stoel zakken. Die kraakte onder haar gewicht.

‘Ik denk dat het niet meer zo lang duurt,’ zei ze en ze wreef over haar buik. ‘Officieel moet ik nog drie weken, maar ik weet het niet... Ik denk dat je zusje benieuwd is naar de wereld buiten de buik.’

Sem voelde wat gefladder in zijn eigen buik bij de gedachte dat hij binnenkort zijn zusje echt zou kunnen vasthouden. Hij pakte zijn mok warme thee en nam voorzichtig een slok. Hij had een half uur geleden nog door de dierentuin gelopen, weggedoken in zijn jas. Buiten was het al winters koud. Een gure wind vond zijn weg langs alle verblijven, en op het journaal hadden ze voor later in de week sneeuw voorspeld. Sommige dieren, vooral de beesten die oorspronkelijk uit warme gebieden kwamen, stonden in groepjes bij elkaar om zo hun warmte vast te houden. Andere dieren, zoals de giraffen, zaten al in hun binnenverblijf.

Het schemerde al, terwijl het pas half vijf in de middag was.

‘Misschien beval ik komend weekend wel,’ mompelde mam. ‘Ik heb zo’n raar gevoel.’

Opeens kwam opa de keuken binnen.

‘Fantastisch nieuws! Ze willen de bevalling filmen!’

Mam keek opa vragend aan. ‘Wat? De bevalling?!’

‘Ja! Er komt een echte filmploeg met een regisseur en een geluidstechnicus. Zo wordt het hele proces goed vastgelegd.’

Mams mond hing open en toen verscheen er een boze frons op haar gezicht.

‘De bevalling filmen, Simon?!’

‘Daar zijn mensen gek op, dit soort beelden.’ Opa keek uitermate trots.

‘Nou, dat dacht ik dus niet! Geen haar op mijn hoofd. Ben je helemaal gek geworden? Je denkt toch niet serieus dat ik een cameraploeg erbij wil hebben?! Simon, dit is echt belach...’

Opa schudde zijn hoofd. ‘O! Nee, nee, niet jouw bevalling! Die van Dolly!’

Sem keek opa vragend aan. ‘De zeehond? Wie wil dat filmen dan? Waar heb je het over, opa?’

‘De dierentuin! Het leven hier! Dat willen ze filmen! En we beginnen met de geboorte van Dolly’s pup!’

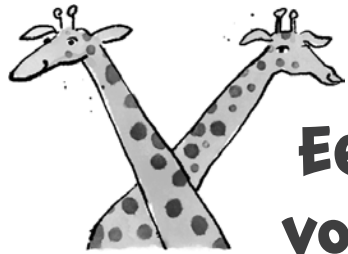
Opa liep ondertussen naar de kraan en schonk zichzelf een glas water in. ‘Er komt een echte filmploeg.

Ze willen... nou ja, weten jullie wat? Ik hou vanavond een vergadering en dan leg ik alles uit, samen met Alfredo Juan.’

Mam en Sem keken elkaar vragend aan, maar nog voordat ze verdere vragen konden stellen, was opa al mompelend de keuken uit gelopen en hoorden ze de voordeur dichtslaan.

‘Een filmploeg?!’ Sem grinnikte. Dan zou hij misschien wel beroemd worden.

‘Denk je dat opa zijn verstand aan het verliezen is?’ Mam keek hem peinzend na, haar hand op haar buik. ‘Filmploeg? Alfredo wie?!’

Een struik voor je buik

Alfredo Juan Sanchez de la Torro!' zei opa die avond en hij keek de keuken rond.

'Een van de beste regisseurs en documentairemakers van Europa. Laat het me uitleggen. Allereerst, dank jullie wel dat jullie tijd hebben vrijgemaakt om bij deze ingelaste vergadering te zijn. Ik wil met jullie overleggen over een voorstel dat is binnengekomen. Zoals jullie weten, gaat het best goed met de dierentuin, maar als we meer geld willen investeren in mooie verblijven, nieuwe dieren, betere omstandigheden en verantwoorde fokprogramma's, moeten we nog meer verdienen. De winter komt eraan. We krijgen dan minder bezoekers, dat schijnt zo te zijn in de dierentuinwereld, net als in pretparken. Nu kwam er vorige week opeens een heel interessant voorstel binnen, waar ik eerst zelf over na wilde denken, voordat ik het aan jullie voor zou leggen.'

'Simon, kan het een beetje snel? Ik moet nog naar de vleermuizen, en een van de olifanten heeft wat medicatie nodig,' zei Ilse, de dierenarts. 'En ik wil kijken hoe het met de rugpijn van Carlos, de capibara, is.'

'Heeft die rugpijn dan?' Pap keek naar Ilse. 'Hoe weet je dat? Zegt zo'n capibara: "Hé, ik heb rugpijn?"'

'Ik heb ook wel eens rugpijn,' zei Truus. 'Hier, net onder mijn ribben.'

'Niets vergeleken bij mijn rugpijn,' zei Gerda. 'Die loopt van mijn ribben tot mijn knieën.'

Ilse schudde haar hoofd. 'We zagen dat hij lastig liep en toen hebben we een röntgenfoto gemaakt. Er zit wat slijtage in een van de wervels. Dat moet in de gaten gehouden worden, want anders...'

'En wij hebben er een lange werkdag op zitten,' zei Sita en ze geeuwde. 'De leeuwen waren er vanochtend vroeg bij en we moesten de verblijven een goede schrobbeurt geven.'

Naast haar knikten George en Walter.

'Anders wat, Ilse?' vroeg Sem en Ilse haalde haar schouders op.

'Nou, dan moeten we hem misschien laten inslapen. Dieren moeten niet zo veel pijn hoeven lijden.'

Sem slikte. Hij wist dat er wel vaker een dier doodging, maar hij bleef dat moeilijk vinden.

'Waar heb je het nou toch over?' Sems vader keek opa vragend aan.